

طرح افزایش درک مطلب کودکان دبستانی

با هدف توسعه سواد خواندن

پایه ۱

نام و نام خانوادگی:

پیدا

در کلاس درس

"دوره اول"

(نیمه جمالی)

فرزند با هوشم، متن داستان را با دقت بخوان و به سوالات جواب بده.

۱- با کلمات داخل کادر یک جمله بنویس.

بکدبگر - علت - می داند - گناهکار - مردم - را - اینکه

۲- به نظر باز شکاری گناه مرغ خانگی چه بود؟

۳- مرغ خانگی در دفاع از خود به باز شکاری چه گفت؟

۴- به نظر باز شکاری علامت می وفایی مرغ خانگی چه بود؟

۵- هرگز نباید درباره مردم قضاوت کرد.

۶- از داستان چه نتیجه ای می گیرید؟

"معاونت آموزشی"

• گناه مرغ خانگی •

روزی بود و روزگاری بود. یک روز یک باز شکاری را با تیر زده بودند که پس از مدتی پرواز افتاده بود و ناله می کرد. در آن نزدیکی یک مرغ خانگی به دانه خوردن مشغول بود. وقتی مرغ ناله باز شکاری را شنید نزدیک تر آمد و گفت: «بلا دور است اگر کمکی از دست من برمی آید در خدمتگزاری حاضرم».

باز شکاری گفت: «اگر کمکی هم از دست بر آید نمی خواهم کاری بکنی. از من دور شو که من و تو هرگز نمی توانیم با هم بسازیم و هیچ از اخلاق تو خوشم نمی آید».

مرغ خانگی گفت: «خواهش می کنم کم لطفی نکنید. مگر من چه گناهی کرده ام که شما از دیدار من بیزار هستید؟» باز شکاری گفت: «عجب تو این است که سنگ نشناس هستی و از وفا و جوانمردی بویی نبرده ای و من بزرگ منشی و جوانمردم و سنگ دارم از اینکه با مردم بی وفا آشنا باشم».

مرغ خانگی از این حرف تعجب کرد و گفت: «چرا به من نهت می زنی و بی دلیل سخن می گویی؟» مگر از من چه بی وفایی دیده ای که این قدر در نظر تو بد هستیم. در صورتی که من مرغ اهلی هستم و تو وحشی هستی».

باز شکاری گفت: «علامت بی وفایی تو این است که آدم ها دربارہ تو این قدر خوبی می کنند. آب و دانه می دهند. جا و منزل می دهند و شب و روز در پرورش و نگهداری تو کوشش می کنند و تو نوشته ای دلری. ولی بعد از همه این ها هر وقت که می خواهند تو را بگیرند از جلوی آن ها فرار می کنی. حق نشناسی و از لرباب خود می ترسی. ولی ما باز های شکاری با اینکه جانوری وحشی هستیم همین که چند روزی با کسی آشنا شدیم و از دست او نان و نسک خوردیم. وفاداری می کنیم! برای آن ها شکار می کنیم و هر قدر هم از ایشان دور باشیم همین که ما را صدا می کنند یا سوت می زنند زود بر می گردیم و روی دست با شاه آنها می نشینیم و هیچ وقت فرار نمی کنیم و از مرغ های اهلی هم خودمانی تر هستیم».

مرغ خانگی جواب داد: «حالا که با دلیل سخن گفتی حواست را با دلیل می دهم. گاهی علت اینکه مردم همدیگر را گناه کار می دانند و دیگری را بد می شناسند همین است که از رازهای دل یکدیگر خبر ندارند و تو هم در حق من همین نشانه را می کنی. تو فقط گریختن من را دیده ای و از درد دل من ندانری چون در برابر خوراکی بکه به تو می دهند شکاری می کنی و من در برابر خوراکی که می خورم نعم می کنم تا اینجا هر دو ما هم مساوی هستیم ... اما علت باز آمدن تو و علت گریختن من این است که تو هرگز یک باز شکاری را بر سبب کباب ندیده ای و ترس جان نداری و من بسیار مرغ خانگی را بر سبب کباب و در ظرف بریان دیده ام و بیم جان دارم. اگر تو هم حسان خود را بر سبب کباب و روی آتش می دیدی هرگز به آدم ها نزدیک نمی شدی و اگر من بام به بام می گریزیم تو کوه به کوه می گریختی. آیا این سخن را قبول نداری؟»

باز شکاری اصراف داد و گفت: «راست می گویی. من فقط ظاهر کار را دیده بودم و از اینجا معلوم شد که هرگز نباید درباره مردم به ظاهر قضاوت کرد. بسیاری از کارهای مردم هست که به نظر ما گناه است. اما اگر حقیقت حالشان را بدانیم شاید بر آن ها بخشیم و بدانیم که حق با ایشان است».

